

Posouzení bakalářské práce Jany Zachové „Sylvia Plath a její dílo z pohledu psychobiografie“

Posudek oponentky

Předložená bakalářská práce navazuje na podobně laděné texty studentů z minulých let, které se také věnují různým umělcům a jejich dílu z pohledu psychobiografie. Vzniká tak zajímavá řada prací, které mohou přispět k našemu poznání v oblasti psychologie umění.

Text Jany Zachové je velmi pěkný, kultivovaný, inspirovaný odbornou literaturou, ale zůstává autorský. Práce Sylvie Plathové i její život budily zájem u mnoha dalších autorů a Jana Zachová jejich texty v úvodu připomíná. Jedná se zejména o dílo Ivo Čermáka a Idy Kotrlové, Fredericka Feirsteina a Barbary Galle. Jejich přínos je dobře popsán, pro čtenáře je tak zřejmé, z jakých zdrojů autorka vycházela, resp. jak bývá život a dílo Plathové nejčasněji zpracován. S těmi zdroji se v textu práce opakovaně pracuje, ale cením si toho, že Jana Zachová současně vytváří i svou teorii prostřednictvím interpretace jedné z básní Plathové a nelpí zbytečně na interpretacích těchto autorů.

Hlavní částí textu je tedy rozbor a analýza básně Daddy. Výběr básně je také součástí interpretace, i když jde o báseň dosti obtížnou k rozboru.

Jana Zachová zvolila velmi pěkný model. Pracuje vedle sebe se třemi zněními básně – originálem v angličtině, překladem Jana Zábrany a vlastním doslovným překladem původního znění. Po každé strofě systematicky předkládá interpretaci založenou na podrobném popisu obsahu, ale všímá si i jazykových prostředků, kulturních symbolických souvislostí i historických souvislostí (doby i života Plathové). Líbí se mi odvaha s jakou se autorka do takové práce pustila i způsob, jak pracuje, protože se přece jen do jisté míry oprostila od laciné psychologizace (vedené diagnózou, i když s ní také pracuje). Právě tato drobná práce, která je vynaložena pro celou báseň dovoluje věnovat se různým drobným motivům a detailům.

Současně si ovšem autorka tímto způsobila komplikace v tom, že takových momentů je velmi mnoho a udělat jednoznačnější závěry a vztáhnout je k biografickým souvislostem Plathové, bylo velmi obtížné.

S interpretací můžeme souhlasit asi více či méně, ale přesto považuji práci Jany Zachové za velmi přínosnou a zajímavou. Prokázala, že je schopná pracovat se složitým materiálem, a to jak uměleckou literaturou, literaturou faktu i odbornými zdroji.

Líbí se mi, jak se svého úkolu zhostila.

Bakalářská práce Jany Zachové splňuje nároky kladené na závěrečnou práci v bakalářském studiu psychologie a doporučuji jí k obhajobě.

Praha 28.8.2022

Ida Viktorová